

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 26Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219203358
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1219203358.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: P. X., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/XX, W., o zaplatenie sumy 5548,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.257,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

- zo sumy 1.246,52 Eur od 21.05.2019 do 18.10.2019,
 - zo sumy 1.196,52 Eur od 19.10.2019 do 19.11.2019,
 - zo sumy 1.146,52 Eur od 20.11.2019 do 26.11.2019,
 - zo sumy 1.096,52 Eur od 27.11.2019 do 19.12.2019,
 - zo sumy 1.046,52 Eur od 20.12.2019 do 21.01.2020,
 - zo sumy 996,52 Eur od 22.01.2020 do 19.02.2020,
 - zo sumy 916,52 Eur od 20.02.2020 do zaplatenia
- a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 1.029,61 Eur z a s t a v u j e .

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Súd priznáva žalovanej právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 6,82%, o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca, ktorým bola spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.05.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 5.548,30 Eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca vo svojej žalobe uviedol, že dňa 07.02.2014 uzatvoril so žalovanou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Q., Y.X., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol schválený úverový rámec vo výške 2.400,- Eur s úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Žalovaná si svoje povinnosti neplnila a tak žalobca od zmluvy odstúpil. Záväzok žalovanej pred odstúpením žalobcu od zmluvy predstavoval sumu 5.548,30 Eur.

3. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava IČO: 31 320 155 ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35831154 ako postupníkom dňa 30.11.2017 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu.

4. Súd uznesením č.k. 26Csp/48/2019-78, zo dňa 30.08.2019, vyhovel návrhu právneho zástupcu žalobcu a do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, a.s., ako nový žalobca.

5. Podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 19.11.2019 vzal žalobca svoju žalobu späť v časti, v ktorej sa domáhal zaplataenia poplatkov a sankčných úrokov v celkovej sume 729,61 Eur, žalobu vzal ďalej späť v časti istiny 50,- Eur, ktorá bola uhradená dňa 18.10.2019. Podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 06.02.2020 vzal žalobca svoju žalobu späť v ďalšej časti istiny v sume 200,- Eur. Po tomto späťvzatí žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplataenie 4.518,69 €, spolu z úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4818,69 €. Žalovaná s čiastočnými späťvzatiami žalobcu súhlasila. Písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 03.03.2020 vzal žalobca žalobu späť opäť v časti istiny 50,- Eur s príslušenstvom z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanej pohľadávky.

6. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 C.s.p. ods. 2 ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Nakoľko bola žaloba žalobcom čiastočne vzatá späť, súd konanie v späťvzatej časti zastavil.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 07.09.2014 uzatvorila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. so žalovanou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Q., Y.X., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol schválený úverový rámec vo výške 2.400,- Eur s úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Z dôvodu neplnenia si povinností žalovanou žalobca od zmluvy odstúpil, čím žalovanej vznikla povinnosť uhradiť Všeobecnej úverovej banke, a.s. zostatok úveru, ako aj úroky a ostatne príslušenstvo splatné ku dňu zosplatenia úveru. Všeobecná úverová banka, a.s. následne svoju pohľadávku voči žalovanému postúpila na žalobcu.

11. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1, Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. 14. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa §121ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. 16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

20. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobcom tvrdený skutkový stav možno považovať za nesporný. Predloženými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu došlo k platnému uzavretiu zmluvy, pričom žalobca si svoju povinnosť poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky splnil, avšak žalovaná si svoje zmluvné povinnosti nesplnila, čím žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy vo výške Eur s príslušenstvom. Pôvodne žalovaná suma tak, ako to uviedol aj žalobca vo svojom podaní zo dňa 19.11.2019, z istiny v sume 2.313,17 Eur, poplatkov v sume 206,58 Eur, štandardných (zmluvných) úrokov v sume 2.505,52 Eur a sankčných úrokov v sume 523,03 Eur. Po dvoch čiastočných späťvzatiach pôvodne uplatnených nárokov sa žalobca voči žalovanej iba úhrady istiny úveru a zmluvných úrokov v sume 2.505,52 Eur. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru poskytnutého žalovanej dňom 06.07.2016. Napriek tomu aj po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, naďalej úročil nesplatený zostatok úveru zmluvnými úrokmi. Celková suma zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, ktorých zaplatenia sa žalobca domáhal, predstavuje sumu 2.261,05 Eur.

21. Žalobca si voči žalovanému nemôže uplatňovať ďalšie nároky z úverovej zmluvy - zmluvný úrok za obdobie po zosplatnení úveru, nakoľko nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Súd v tomto poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 143/98, ktorý skonštatoval, že keďže povinnosť platiť úroky z omeškania je už dôsledkom omeškania, za omeškanie s ich platením už ďalšie úroky z omeškania nepatria.

22. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014, kde sa uvádza, že niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci č. k. 6Co/182/2011, zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania je obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania.

23. Priznaním žalobcom uplatneného úroku aj za dobu po zosplatnení úveru, by došlo k hrubej nadvláde veriteľa. Keď už spotrebiteľ nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu

ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

24. Súd preto nepriznal žalobcovi nárok na úrok vo výške 2.261,05 Eur a v tejto časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože z súdnej praxe vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť len úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov tak patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Nie je teda možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania (viď NS SR 4 Obo 143/1998, uznesenie ÚS SR IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012).

25. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobca sa domáhal zaplata zmluvných úrokov z omeškania z celej žalovanej sumy, pričom opomenul skutočnosť, že táto sa skladá nielen z nezaplata istiny úveru, ale aj zo zmluvných úrokov, ktoré sa stali splatnými predtým ako došlo k zosplateniu celého úveru. Žalobca sa teda domáhal aj zaplata zákonných úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov, čo súd nemohol akceptovať, keďže Občiansky zákonník neumožňuje veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

26. Na pojednávaniach, ktoré sa konali v dňoch 26.11.2019 a 13.02.2020 žalovaná predložila spolu 27 ústrižkov poštových poukážok na sumu 50,- Eur, z ktorých vyplýva, že dňa 16.10.2019 uhradila žalobcovi sumu 300,- Eur, dňa 15.11.2019 sumu 350,- Eur a dňa 22.11.2019 sumu 50,- Eur. Žalobca práve v súvislosti s týmito úhradami vzal žalobu späť v časti istiny v sume 200,- Eur, keď uviedol, že žalovaná uhradila časť žalovaných nárokov v čiastočných platbách v sume po 50,- Eur dňa 19.11.2019, dňa 26.11.2019, 19.12.2019 a 21.01.2020 ostatné platby sa tak, ako to vyplýva z variabilných symbolov vzťahujú na iné obchodné prípady. Na pojednaní, ktoré sa konalo dňa 13.02.2020 predložila žalovaná ústrižky spolu na sumu 650,- Eur. Variabilný symbol 6017177 sa nachádza na dvoch z nich, ktoré boli uhradené v dňoch 17.12.2019 a 18.01.2020. Ako už bolo uvedené, žalobca na tieto čiastočné úhrady reagoval čiastočnými späťvzatiami žaloby.

27. Na základe všetkých uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení tak súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplata sumy 2.257,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.246,52 Eur od 21.05.2019 do 18.10.2019, zo sumy 1.196,52 Eur od 19.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 1.146,52 Eur od 20.11.2019 do 26.11.2019, zo sumy 1.096,52 Eur od 27.11.2019 do 19.12.2019, zo sumy 1.046,52 Eur od 20.12.2019 do 21.01.2020, zo sumy 996,52 Eur od 22.01.2020 do 19.02.2020, zo sumy 916,52 Eur od 20.02.2020 do zaplata

28. Súd však nepriznal žalobcovi právo na zaplata úrokov z omeškania, ktoré žalobca žiada priznať nielen z nesplata istiny úveru, ale aj zo zmluvných úrokov z úveru splatných pred zosplatením samotného úveru.

29. Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka a jeho všeobecné chápanie v právnej teórii rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (tak, že je možné nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom. Tým, že včas nesplatiť úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s platením príslušenstva, nie do omeškania s platením vlastného dlhu (istiny). Ani Obchodný, ani Občiansky zákonník pritom nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Z tohto dôvodu súd žalobcovi v uvedenej časti ním uplatnený nárok na zaplata úrokov z omeškania nepriznal.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V časti, v ktorej bolo konanie

zastavené súd o trovách konania rozhodol podľa § 256 C.s.p. tak, že v časti späťvzatia, ktorým vzal žalobca späť uplatnený nárok na zaplatenie poplatkov a sankčných úrokov bolo konanie zastavené z dôvodov na strane žalobcu. V časti, v ktorej bolo konanie zastavené z dôvodu čiastočných úhrad žalovanej istiny po podaní žaloby súd konanie zastavil

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

32. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

33. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.